

og hele denne Dags store Bedrift ned i den Kategori, hvori enhver Folkethingsmand, enten han hører til Venstre eller til Høire, dog maa ønske, at det Thing, han hører til, ikke skal komme ned, nemlig Kategorien af det Latterlige. Det vil være Konsekvensen af den Fremgangsmaade. Men disse Konsekvenser kunne De undgaa ved at lade være at behandle dette Lovforslag og ganske rolig vente med at behandle den provisoriske Finantslov, indtil den i Slutningen af Ugen kommer til at ligge for efter Regeringens Initiativ. Vilde De imidlertid nu blive ved, kan jeg ikke sige Andet, end at saa maa jeg deri se et rent indre Spørgsmaal for Dem. Havde der paa sædvanlig Maade skullet stemmes overfor Lovforslaget ved Ja eller Nei for Overgangen til 2den Behandling, vilde jeg aldeles have afholdt mig fra enhver Afstemning. Nu er det en Selvsølge, at naar Sagen er bragt over i dette Spør, at Lovforslaget skal slaas ihjel ved en Motivering, hvis Indhold jeg ingenlunde kan være enig i, og som jeg derfor ikke har nogen Grund til at ønske vedtagen, vil jeg stemme imod den Dagsorden, som det ærede Medlem har indbragt.

Formanden (Berg): Jeg tror, at det ærede Medlem forbyrlede Ministeriets faktiske Modstand mod Folkethingets Beslutninger med selve Beslutningernes Retsvirkning. Indsigelse mod det Sidste er ikke tilladt.

Sagd: Jeg skal ikke holde noget langt Foredrag, thi da det nærmest er den motiverede Dagsorden, der foreligger til Behandling, kan jeg jo ikke komme vidtløftig ind paa den Motivering, hvormed den ærede Forslagsstiller indlevede Forhandlingen.

Formanden (Berg): Det er det ærede Medlem tilladt. Forslaget og Dagsordenen ere af saa nøie beslaegtet Indhold, at jeg ikke har i Sinde at indskrænke Debattens Frihed i den Henseende.

Sagd: Ja, Forslaget er der ikke Meget at sige til, og jeg tror, at den ærede sidste Taler har udtømt den lille Smule, der er i det, saa grundig, at der ikke er Meget til mig. Men derimod skal jeg udtale mig om den Motivering, den ærede Forslagsstiller kom med. Det løb mig koldt ned ad ryggen, da han kom med sit Stormangreb paa Ministeriet og dets Politik, men det gik snart over, thi Sagen er, at det ikke er Voldsomheden i Udtrykkene og heller ikke den hæftige Maade, hvorpaa Bestyrlingerne

udflynges, der giver dem Betydning, men deres indre Sandhed og Overensstemmelse med Virkeligheden (Stemmer: Hør!) Ja, det glæder mig at høre, at de Herrer ere enige med mig deri. En god Maalestol for Værdien af hele Deres Politik og navnlig Deres Angrebspolitik paa Regeringen er deres Sanddrubed. Det ærede Medlem sagde for Exempel, at der er ikke en eneste af Ministeriets Venner, der ikke tidligere havde erkjendt provisoriske Finantslove for Grundlovsbrud. Jeg gjør mig en Gæde af at være, om end en af de smaa, saa dog en af Ministeriets Venner, og jeg vil bringe i de Herrers Grindring, at jeg ikke alene aldrig nogeninde har erkjendt, at en provisorisk Finantslov, der var udstedt i Henhold til Grundlovens § 25, kunde betegnes som Grundlovsbrud, men endog længe før vi sit en provisorisk Finantslov, har offentlig, ogsaa her i Salen, udtalt mig anerkjendende om dens grundlovmæssige Berettigelse under givne Betingelser. Det er Sandheden af en af Paastandene. Han kom ligeledes med den Paastand, at Ministeriet har skabt en Skillevej mellem Kongen og Folket (Stemmer: Hør!). Jo, jeg har nok hørt det. Det er et godt Vidnesbyrd om, hvor meget man kan stole paa de Herrers „Hør“ og „Ja“; thi jeg skal minde om, at allerede under Ministeriet Jonnesbech og Ministeriet Holstein sagde man akkurat det Samme. Det kan altsaa ikke være dette Ministerium, som har skabt en Skillevej, som allerede var der under de to foregaaende Ministerier. Han skildrede ligeledes, hvorledes Ministeriet har fremkaldt Ophidselse over hele Landet ved at sende Politimestre op paa Tribunerne, paa Talerstolene i en Befolkning, der hidtil har været saa from som Lam. Det maa være en ganske mærkværdig Race af Lam, det er i alt Fald ikke danske Lam, thi Lam, der anstasse og bruge Risler til at føre Krig med har jeg ikke kjendt noget steds endnu. Saaledes er hele det Stormløb, han har rettet mod Ministeriet, begrundet paa Postulater og Bestyrlinger, der ikke have nogen som helst Hjemmel. Naar de Herrer antage Visnepolitikken og bagefter sige, at Ministeriet skal have Ansvar for det, saa kunne de sandelig let vælge saadanne Bestyrlinger over paa Hvem som helst, idet de tage deres egne Handlinger og gjøre Andre ansvarlige derfor. Men deres Anker imod og Angreb paa Ministeriet vilde have en ganske anden Vægt, naar de støttede sig paa Sandheder, som man kunde lægge Haanden paa og saa undersøge. Men naar de fremsætte usande Bestyrlinger, som de visjelig gjentage saa ofte, at de, der